

подарилъ тѣхный съотечествинникъ, Котленецъ Стефанъ бей Богоровъ (1848); ржкоположили си за тамъ пьрвыя Българинъ Архыерей Ст. Ковачевъ въ църковжтъ на Джябали, нъ и него послѣ патрикътъ заточилъ; съградили си срѣщу чърковжтъ Метохъ; сдобыли ся съ печатницъ; захванжли да издавать вѣстници, и си пообогатили книжнинжтъ; подали прошѣніе на правителството, та ся наржкоположили доволно Българскы владыци и ся заловили да подновятъ свожтъ независимъ Іераршіѣ (1857) все прѣзь дниты на тоя славенъ Султанъ, който прѣселенъ отъ тоя свѣтъ, оставилъ да удовлетвори народното желаніе неговый наслѣдникъ и братъ Султанъ Абдуль-Азисъ (1861 л.).

II. Кажѣте сега пжкъ какво ся случило съ Българскыя народъ, когато ся въцарилъ Султанъ Азисъ?

О. Съ въцаряваніето на тоя славенъ владѣтель, комуто подъ сѣнкжтъ днесъ Българиты щастливо живѣжтъ и успѣвать, наряддять си училищата, църковны и народныты работы още по-добрѣ: отварять си народно училище въ столицжтъ при народнжтъ свожъ Църковж; уряддять на много мѣста изъ отечеството си общества, читалища, женскы дружества и дѣвическы училища, обогатявать си повече книжнинжтъ съ разны полезны списанія и прѣводы; огрѣвать ся отъ царскжтъ милость, та ся завръщать отъ заточеніе многострадалниты имъ пастыри и защитници на църковныты правдины, Іларіонъ, Авксентій и Паисій, които Българоненавистната Гърцка Патрикана съ клеветыты си бѣше заточила; отричать ся съвсѣмъ отъ властыта на Патрика ѱ; изваждать гърцкыты владыци изъ своето отечество; за голѣмж жалость изгубвать отъ тоя свѣтъ своя пастырь Авксентія на 2-ый Февруарія (1865); сдобивать ся пакъ съ чиновници отъ рода си, които честивый имъ царь поставилъ въ службж на своето правителство, и гы наградилъ съ степениты: Бееве,